

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. XX. Petrus educto è vagina gladio Christum satagit defendere, Malchum percutit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

tot Angelos ob peccatum unicum, æternum perire: tibi vili homunculo post innumera peccata parceret? tot pereunt quovis momento animæ, non poterit permittere ut tu, qui peritura sectaris, cum reliquis pereas? tuane anima pretiosior est, aut Deo charior tot aliis, quæ ob minora, & pauciora scelera æternis cruciantur tormentis? Dixit Christus: *Si pœnitentiam non egeritis, omnes simul peribitis.* An propter te, qui es pulvis, & cinis, mutabit suum decretum? revocabit sua verba, & quasi pœnitentiâ ductus, te non pœnitentem servabit incolumem? ô Christe, timeo, sed & spero, quia justus es, & misericors; tua Divinitas mihi timorem incutit Humanitas ad spem erigit. Leo es de tribu Iuda: quis non horreat? Agnus es, qui tollis peccata mundi: quis non speret? Iudæos uno verbo dejecisti in terram: quis non paveat pœnitentiam? ab iisdem si visti te capi, & ligari: quis non stupeat clementiam! Iustus es, & ideo metuo judicem: misericors es, & ideo diligo Patrem: fac, ut timor sit mihi frænum, ne te offendam, & amor sit calcar, ut tibi placeam. Sic & justitiam tuam declinabo, & *miseri cordias tuas Domine in æternum cantabo.*

Luc. 13.

15.

Ps. 118.

§. XX.

Petrus educto è vagina gladio, Christum satagit defendere, Malchum percussit.

Stabant jam erecti, Christi imperio, qui ejus potentia fuerant prostrati; sed illi, ejus & potestatis punientis, & benignitatis patientis obliti, jam illi manus injicere moliebantur. Quid interrim Apostoli? *Videntes autem hi, qui circa ipsum erant, quod futurum erat, dixerunt ei: Domine si percussimus gladio? Simon ergo Petrus habens gladium, eduxit*

Luc. 22.

49.

Ioan. 18.

1.

E 5

eum,

eum, & percussit Pontificis servum, & abscidit auriculam ejus dexteram. Erat autem nomen servi Malchus.

Petri in
Christo
defen-
dendo
audacia

Discipuli, qui Christi stipabant latus, conspicati Judam, cohortem, ministros, faces, laternas, gladios, hostes, timore pavidum, ut pulli, sub alas gallinæ se recipiunt, ubi milvum viderint insidiantem; ita illi ad Christi fugiebant patrocinium, tutissimum contra quosvis hostes perfugium; cum verò observarent, jam non esse minas, sed ferid Christum, seque omnes cum Christo capiendos; volentes obviam ire ipsorum furori, dixerunt: *Domine si percussimus gladio?* quid prodest affixus lateri gladius, si nullus sit ejus usus? erant memores Christum dixisse: *Si quis te percusserit in dexteram maxillam præbe illi & alteram. Benefacite*

Matt. 5.

Luc. 22.

36.

his, qui oderunt vos. Qui habet (scilicet laccum & peram) vendat tunicam suam, & emat gladium.

Dubii ergo Christum interrogant: *Domine si percussimus gladio?* quid videtur? resne agenda ferro? si annuis; habes hîc tres selectos milites, non tantum erga te fideles, sed pro te fortes: si certamen paveant cæteri, superest Petrus, qui pro te non tantum non metuit periculum moriendi, sed ipsam ambit mortem. Jesus autem, qui illo tempore, gladio illos uti non agrè ferebat, donec se periculo exemissent Apostoli, silebat. Interim Petro masculus in venis saliebat sanguis: totus ergo excandescere, & pio furore percitus, Christi silentium interpretatus esse consensum, (nam qui tacet, consentire videtur) ad Jacobum & Joannem conversus, exclamare, *Arma viri capite, arma viri.* Quid? Judæus capiet Christum, capiet inquam Judæus Christum, & hoc spectante Petro? non patiar: ducitque machæram fulmineam, eamque per aërem totis lacertis vibrans: *Hodie,*

Virg.
Æneid.

inquit,

inquit, vel cadam, vel cædam. Semel cecidit hæc colluvies verbo Christi, cadet iterum ferro Petri. An frustra portat Petrus gladium? sciet Judæus, sciet & Romanus ambidextrum esse Petrum, posse & cum Christo piscari, & pro Christo gladiari. *Et nos telapater ferrumque haud debile dextra, spargimus, & nostro sequitur de vulnere sanguis.* Age Petre, aggredere facinus: non potes errare, seu occidas, seu occidas: si occidis, cadet debita furori victima; si occidis, cades pro Jesu amoris hostia. Perinde est seu moriar, seu vivam, modò vivat Jesus. Faciam. Luna hæc nocte videbit cadentem, Christi vel hostem, vel vindicem. Dixit, nec mora pro Christo fortiter audax, ore minax, promptusque manu, validusque lacertis, latè vibranti ferro invadit confertos hostium cuneos. Primus illi occurrit Malchus; ille religioso indulgens furori, torosos erigit lacertos ferro armatos, medium fissurus caput: cum enim esset piscator, promptior erat cæsum, quàm punctim ferire; sed quia fors alter caput galeâ munitum habebat, casu, vel potius Christi consilio, casum elusit, unde auriculam dexteram præcidit. Sed quid agis Petre? nunquid tu es petra illa, super quam Christus ædificavit Ecclesiam suam, hoc est, nunquid tu fundamentum es fidei? cur ergò auriculam tollis? quomodo credent, si non audiant; quia *fides ex auditu*: & quomodo audient, si careant auribus? tu fidei Magister debes potissimum servare hominum aures, & illas præscindis? sed hic reconditum latet in hac auricula mysterium, quod exponit his verbis Euthymius: *Ablata est servo Pontificis auricula, in signum quòd Principes Sacerdotum præ invidia auditu privati essent, ne audirent, & intelligerent eas, quæ de Christo erant, prophetias.*

Virgil.
Æneid.

Rom. 10.

17.

Plu-

Auris dextra Plurimos non tantum inter Judæos, sed & Catholicos invenire est Malchos, quibus integra est auris sinistra, sed abscissa dextera. Si quis aliquem verborum contumeliis laceret, alterius famam lædat, convitiis insectetur, & petulanti lingua traducat: si quis Nasonis metra legat, Poëtarum commenta, & fabulas narret, aurem sinistram erigunt: hic acutissimi sunt auditus, imò toti aures. Dicat Christus: *Adolescens, tibi dico, Surge: vade, vende quæ habes, & da pauperibus, & veni, sequere me.* Est Malchus, non audit nisi sinistra verba; abscissa est auricula ejus dextera. Ita multi sunt, qui libentius audiunt epistolas Ovidii, quàm Pauli; carmina Virgilio, quàm Evangelia Christi: Poëtarum fabulas, quàm sacras Regum historias. Hi sunt *magistri illi prurientes auribus*, de quibus Paulus, qui à veritate quidem auditum avertunt, ad fabulas autem convertuntur. Cavete ne vobis præcidatur auricula dextera; illa enim est salutis janua; quia si fides per auditum, & salus per auditum; nemo enim fit compos salutis nisi placeat Deo.

Luc. 7. 14. *Sine fide autem impossibile est placere Deo.* Audiant ergò verba Salvatoris, ne excidant salute. Dicam cum S. Augustino: *Sileat tumultus carnis, sileant phantasia terra, & aquarum, & aëris, sileant & poli, & ipsa sibi anima sileat, & transeat se, non se cogitando: sileant omnia, & imaginaria elevationes, & omnis lingua, & omne signum quod transeundo fit, & loquatur per se solus, qui fecit ea, non per ea sed per semetipsum, ut audiamus verbum eius, non per linguam carnis, neque per vocem Angeli, neque per sonitum nubis, neque per ænigma similitudinis, sed ipsum quem in his amamus, ipsum sine his audiamus.* Vides jam Domine, omnium aures in te unum esse conversas: jam quietum silentium continet omnia, loquere Domine, & te loquen-

Matt. 19. 21.

2. Tim. 4. 3.

Hebr. 11. 7.

79. Confes.

loquente, si quis jacet hic paralyticus, surget, & tollet grabatum suum: si quis cæcus, respiciet: si quis leprosus, mundabitur: si quis mutus, loquetur: si quis claudus, ambulabit: si quis surdus, audiet. Tibi patent omnium aures, imò & mentes. De te canemus, loquemur, cogitabimus, *quia nil canitur suavius, nil auditur iucundius, nil cogitatur dulcius, quam Iesus Dei Filius.* Quid mirum? Quando cor nostrum visitas, tunc lucet ei veritas, mundi vanescit vanitas, & intus fervet charitas: ut ergo illa ferular, tu loquerè, & ut te loquentem audiam, silebo ego.

S. Bern.

§. XXI.

Reprehendit Christus Petrum.

UT vidit Christus Petrum ferro armatum, sic coram se, & pro se cum hostibus congregentem, sic eum arguit: *Converte gladium tuum in locum suum: omnes enim qui acceperint gladium, gladio peribunt. Calicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum?* quasi diceret: Mi Petre; cesset indignatio, comprime iram, compeſce furorem, cohibe impetum. Non Iudas proditor, non Annas sacrilegus, non irrisor Herodes, non injustus Præses hunc calicem mihi propinat. Hic calix mittitur è cælo, non è terrâ: à DEO, non ab homine: à Patre, non ab hoste. O ingens in omni afflictione solatium! si quid mali pateris, DEUS non tantum ut patiaris permittit, sed cupit. Tu roderis malevolorum dentibus, laceraris contumeliis, proſcinderis convitiis: O amarum, inquis, calicem! tu horres illum ut toxicum, & est tibi pharmacum: illum calicem tibi proponit non homo ille maledicus, sed cælestis medicus. Ego ad illum dignitatis gradum aspirabam, ut tandem respirarem: nihil non egi, & tuli, ut illo potirer, & ecce, me post-

Matt.
26. 12.
Ioan. 18.
II.Adversa
à DEO
immit-
tuntur.